

Temat: Sumienie chrześcijanina

a) **Cel dydaktyczny:** Zapoznanie uczestników spotkania z pojęciem sumienia

b) **Cel wychowawczy:** Wychowanie do kształtowania własnego sumienia

Pomoce: Pismo Święte, świeca, kartki A4, kolorowe długopisy, puzzle (załącznik 1)

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Panie Jezus Chryste, bądź obecny wśród nas i prosimy o obecność Ducha Świętego.
Niech On nas napełnia darem rozumu i miłości. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Tematem naszego spotkania jest sumienie chrześcijanina. Chciałbym, żebyście odpowiedzieli na pytanie:

-Co to jest sumienie i jaka jest jego rola? (głos Boga, pozwala odróżnić dobro od zła, jest drogowskazem).

Dziękuję za wasze odpowiedzi. W zrozumieniu czym jest sumienie może nam pomóc fragment wiersza ks. Janusza Kobierskiego pt. „Mały traktat o sumieniu” (animator czyta wiersz lub wyznacza osobę do przeczytania)

„Nie wiadomo,
czym jest.

Ani to organ,
ni materii cząstka
w morzu zamkniętej cielesności.

To wszakże nawet
nie chemiczny składnik
w fabryce mikroelementów
organizmu.

Bez względu na to,
czym sumienie jest,
ono jest.

I dobrze, że jest.
Bowiem jego obecność
nie pozwala zginąć.”

-Czym jest sumienie i jak ważne jest dla nas według autora wiersza? (Nie wiadomo czym jest, czujemy je mimo, że nic nie wskazuje na jego istnienie, sumienie nie pozwala nam zginąć)

II. Osądzić

Chciałbym abyśmy teraz wspólnie rozważyli fragment Pisma Świętego:

Lk 22, 54-62 „Schwycili Go więc, poprowadzili i zawiedli do domu najwyższego kapłana. A Piotr szedł z daleka. Gdy rozniecili ogień na środku dziedzińca i zasiedli wkoło, Piotr usiadł także między nimi. A jakaś służąca, zobaczywszy go siedzącego przy ogniu, przyjrzała mu się uważnie i rzekła: «I ten był razem z Nim». Lecz on zaprzeczył temu, mówiąc: «Nie znam Go, kobieto». Po chwili zobaczył go ktoś inny i rzekł: «I ty jesteś jednym z nich». Piotr odrzekł: «Człowieku, nie jestem». Po upływie prawie godziny jeszcze ktoś inny począł zawzięcie twierdzić: «Na pewno i ten był razem z Nim; jest przecież Galilejczykiem». Piotr zaś rzekł: «Człowieku, nie wiem, co mówisz». I w tej chwili, gdy on jeszcze mówił, kogut zapiał. A Pan obrócił się i spojrzał na Piotra. Wspomnił Piotr

na słowo Pana, jak mu powiedział: «Dziś, zanim kogut zapieje, trzy razy się Mnie wyprzesz». Wyszedł na zewnątrz i gorzko zapłakał.

 -O czym mówi nam ten fragment, jaką scenę przedstawia? (Zaparcie się Piotra)

-Jak myślicie, co skłoniło Piotra do jego reakcji? (wyrzuty sumienia, poczucie winy, refleksja nad swoimi uczynkami – Piotr zdaje sobie sprawę z tego, że postąpił źle)

Skoro już wiecie czym jest sumienie, chciałbym Was uświadomić, że występują różne rodzaje sumienia. Proszę Was o dopasowanie puzzli. Gdy już je ułożycie, dowiecie się jakie są rodzaje sumienia. (animacja rozdaje uczestnikom puzzle – załącznik 1)

(Gdy puzzle są już dopasowane, animator prosi o przeczytanie w celu sprawdzenia i wyjaśnienia)

Właściwe odpowiedzi wyglądają następująco:

PEWNE	gdy człowiek nie ma żadnych wątpliwości co do słuszności albo niesłuszności danego czynu
WĄTPLIWE	gdy oceny są niepewne i chwiejne, zależne od nastrojów i motywów
PRAWDZIWE	gdy oceny są zgodne z obiektywnymi normami
FALSZYWE	gdy oceny są niezgodne z normami postępowania etycznego
DELIKATNE	jest to sumienie właściwe, charakteryzuje się prawdziwością i pewnością
PRZEDUCZYNKOWE	działa przed uczynkiem przestrzegając przed popełnieniem zła (nakazuje, zakazuje)
POUCZYNKOWE	daje moralną ocenę czynu (zadowolenie lub wyrzut)

Istnieją różne rodzaje sumienia. Jednak trzeba być świadomym, że formacja i rozwój sumienia powinny być ważne dla każdego chrześcijanina.

 Ef 4,17-19 „To zatem mówię i zaklinam [was] w Panu, abyście już nie postępowali tak, jak postępują poganie, z ich próżnym myśleniem, umysłem pogrążeni w mroku, obcy dla życia Bożego, na skutek tkwiącej w nich niewiedzy, na skutek zatwardziałości serca. Oni to doprowadziwszy siebie do nieczułości [sumienia], oddali się rozpuście, popełniając zachłannie wszelkiego rodzaju grzechy nieczyste.”

 -Do czego może doprowadzić nieczułość sumienia? (lekceważenie nakazów Boga, grzech, osłabienie woli, świadome pozostawanie w niewiedzy odnośnie tego co jest dobre a co złe)

 Nawet najlepszy narciarz, piłkarz, śpiewak, pisarz z chwilą, gdy przestaje trenować, ćwiczyć, doskonalić swoje zdolności, traci sprawność, którą zdobył.

Podobnie dzieje się ze zdolnością, którą nazywamy sumieniem. Chcąc ustrzec nasze sumienie przed wypaczeniem, trzeba je stale rozwijać i kształtować. Rozwijamy nasze sumienie, gdy dbamy o jego czystość. Sumienie staje się drogowskazem w naszym codziennym postępowaniu. Jeżeli postępujemy zgodnie z jego wskazaniem, tym samym je doskonalimy i rozwijamy. Prawo naturalne obowiązuje wszystkich ludzi. Chrześcijanin jednak może je lepiej poznać, zrozumieć i wypełnić dzięki światłu, które zawarte jest w Dekalogu objawionym przez samego Boga.

 -Jakie według Was mogą być metody formacji i rozwoju sumienia? (posłuszeństwo względem jego głosu, modlitwa, częste rachunki sumienia, sakrament pojednania, rozmowy na tematy religijne, refleksja nad życiem, lektury religijne, wyjazdy na rekolekcje formacyjne, pielgrzymki)

III. Działać

 Bardzo dobrą formą dbania o sumienie jest cykliczne korzystanie ze spowiedzi świętej. Aby odpowiednio przygotować się do spowiedzi i dobrze ją przeżyć należy odbyć rachunek sumienia. Nasza wieczorna modlitwa może przybierać formę rachunku sumienia.

Animator wprowadza do pracy w grupach:

 Spróbujcie przez chwilę w parach lub grupach pomyśleć nad pytaniem: **jaki powinienem postawić sobie pytania przy rachunku sumienia każdego wieczoru?** Animator daje kilka minut na porozmawianie nad odpowiedzią. Następnie zachęca uczestników do wypowiedzi:

Bardzo proszę o podzielenie się swoimi spostrzeżeniami. Reprezentanci grup dzielą się swoimi spostrzeżeniami. Po prezentacji animator podsumowuje wypowiedzi, dodając krótką zachętę:

Dziękuję za wasze wypowiedzi. Dodaj jeszcze, że warto przy wieczornym rachunku sumienia postawić sobie jeszcze proste pytanie: Czy Pan Jezus dzisiaj czuł się przeze mnie kochany? Spróbujmy sobie przez chwilę odpowiedzieć w myślach na postawione pytanie, patrząc na dzisiejszy dzień... *Animator daje chwilę czasu na refleksję nad pytaniem, na które każdy ma sobie w myślach odpowiedzieć.*

3. Hasło spotkania

Jezu cichy i serca pokornego uczyn serca Nasze według serca Twego.

4. Piosenka spotkania

„Duszo ma Pana chwal”

5. Zadanie apostoelskie

Od dziś – o ile jeszcze tego nie czynię - będę codziennie wieczorem czynił krótki rachunek sumienia przy modlitwie wieczornej.

6. Modlitwa na zakończenie

 Boże! Ojciec światłości! Ty odsłaniaasz się tylko czystym oczom i niebo otwierasz tylko czystym sercom. Spraw przeto, abym był czysty, jak świecące słońce, czysty jak błyszcząca rosa poranna na barwnych kwiatach. Daj mi czyste serce! Wyrzuć z mego serca wszystko co niskie, jak nieuczciwe myśli czy nieczyste uczucia. Daj mi czyste serce i napełnij je swoją łaską, aby wyczuwało Twoją uszczęśliwiającą obecność i przynosiło Ci chwałę. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

ZAŁĄCZNIK 1

PEWNE	gdy człowiek nie ma żadnych wątpliwości co do słuszności albo niesłuszności danego czynu
WĄTPLIWE	gdy oceny są niepewne i chwiejne, zależne od nastrojów i motywów
PRAWDZIWE	gdy oceny są zgodne z obiektywnymi normami
FAŁSZYWE	gdy oceny są niezgodne z normami postępowania etycznego
DELIKATNE	jest to sumienie właściwe, charakteryzuje się prawdziwością i pewnością
PRZEDUCZYNKOWE	działa przed uczynkiem przestrzegając przed popełnieniem zła (nakazuje, zakazuje)
POUCZYNKOWE	daje moralną ocenę czynu (zadowolenie lub wyrzut)

ZAŁĄCZNIK 1

PEWNE	gdy człowiek nie ma żadnych wątpliwości co do słuszności albo niesłuszności danego czynu
WĄTPLIWE	gdy oceny są niepewne i chwiejne, zależne od nastrojów i motywów
PRAWDZIWE	gdy oceny są zgodne z obiektywnymi normami
FAŁSZYWE	gdy oceny są niezgodne z normami postępowania etycznego
DELIKATNE	jest to sumienie właściwe, charakteryzuje się prawdziwością i pewnością
PRZEDUCZYNKOWE	działa przed uczynkiem przestrzegając przed popełnieniem zła (nakazuje, zakazuje)
POUCZYNKOWE	daje moralną ocenę czynu (zadowolenie lub wyrzut)

ZAŁĄCZNIK 1

PEWNE	gdy człowiek nie ma żadnych wątpliwości co do słuszności albo niesłuszności danego czynu
WĄTPLIWE	gdy oceny są niepewne i chwiejne, zależne od nastrojów i motywów
PRAWDZIWE	gdy oceny są zgodne z obiektywnymi normami
FAŁSZYWE	gdy oceny są niezgodne z normami postępowania etycznego
DELIKATNE	jest to sumienie właściwe, charakteryzuje się prawdziwością i pewnością
PRZEDUCZYNKOWE	działa przed uczynkiem przestrzegając przed popełnieniem zła (nakazuje, zakazuje)
POUCZYNKOWE	daje moralną ocenę czynu (zadowolenie lub wyrzut)